

AMIGOS DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire
en Aruba per drie maanden fl. 2,— met
vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels
fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA :
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonement ta fl. 2,— pa tres
luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aru-
ba fl. 10,— pa aña.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl. 0,50 cada
regel mas fl. 0,07½.

EEN LIBERAAL BLAD

OVER DE POLITIEK VAN DEN PAUS.

Een merkwaardige en belangwekkende manifestatie noemt de „Moniteur de Rome” een artikel onlangs door de *Neue Freie Presse* aan 's Pausen staatkundig gewijd. Het is werkelijk een feit van betekenis dat geheele opmerkzaamheid verdient, een dagblad als de *Weener Freie Presse*, welks liberale geneigdheden en bijwijlen anti-christelijke geest genoegzaam bekend zijn, met zulk een juistheid de drijfveeren der pauselijke politiek te zien blootleggen en den Opperpriester zulk een oprechte, zulk een belanglooze hulde te hooren brengen.

Zoude er al bij sommige plaatsen in de waardeering welke de *Weener courant* aan den dag legt een voorbehoud te maken zijn, als geheel genomen draagt het oordeel dat zij uitspreekt den stempel van nauwgezetheid.

Men denkt onwillekeurig aan witte raven als men tegenstanders der Kerk zoo vijandig gezind als, over het algemeen, de joodsche pers op zoo onbevooroordeelde wijze het woord hoort voeren over zaken betreffende die Kerk en den H. Stoel.

Onze lezers zullen van een nadere kennismaking van het artikel niet afkeerig zijn.

Leo XIII. zegt de liberale blad, heeft van zijn voorganger niet veel meer behouden dan het droombeeld der gevangenschap op het Vaticaan, (dit woord droombeeld, teekent de *Moniteur* aan, is niet juist: al is zij moreel, daarom is de gevangenschap des pausen niet minder *werkelijk*.) maar uit die gevangenis heeft Leo XIII zich den weg gebaad tot een wereldpolitiek waardoor hij het Pausdom tot eene mogendheid van den eersten rang heeft verheven.

De machtige staatsman, die te Friedrichsruhe van zijn lange loop-

baan gedwongen uitrust, behoort tot de overwonnelingen van Leo XIII en overall is de invloed van het Vaticaan in verband afmetingen versterkt. De reden hiervan is de staatkunde van het Roomsche Hof, in plaats van zich steil en onhandelbaar te toonen, blijken heeft gegeven van wijsheid, zich heeft geschikt naar de behoeften der tijden, rekening heeft gehouden met de omstandigheid. Als eerste bewijs van het beleid en de bekwaamheid van Leo XIII haalt de *Neue Freie Presse* de toenadering tot Duitschland aan, welke in de eerste jaren van zijn pontificaat geschiedde, eene toenadering, die Prins Bismarck er stap voor stap toebracht, de wapenen van den *Kulturkampf* te verbrijzelen en den toestand der Deutsche Katholieken dragelijk te maken: „Deze verstandige en realistische staatkunde van Leo XIII is, voegt het *Weener blad* erbij, door hare uitkomsten de juiste gebleken, want thans heeft de Katholieke partij in Duitschland het overwicht en men is te Berlijn bezig de volksschool aan den invloed der Kerk prijs te geven.

Dit verbazingwekkend succes heeft de Kerk aan Mallinckrodt noch Windthorst of Schorlemer te danken, zij is het alleen verschuldigd aan Leo XIII, die, door zijn verlangen en bekwaamheid als Staatsman, alle hulpmiddelen, der Kerk, ten dienste, bijeengebracht en benuttigd heeft.”

De politiek die Leo XIII tegenwoordig in Frankrijk volgt komt, zooals de *Neue Freie Presse* doet opmerken, uit eenzelfde ingeving, eenzelfde leidende geslachte voort als zijn staatkunde tegenover Duitschland. Het *Weener blad* haalt op dit stuk de woorden aan door Montalembert uitgesproken in den boezem der befaamde Commissie voor de vrijheid van onderwijs: „*L'église ne dit jamais tout ou rien; elle ne dit jamais: c'est trop tard.*” Het zou moeielijk zijn de gedragslijn door Leo XIII gevolgd duidelijker en hel-

derder aan te geven. „Na zich met het Deutsche keizerrijk verzoend, na toenaderende vredesvoorstellen aan den schismatieken Czaar gedaan te hebben, ziet hij af van het legendarisch verbond tusschen troon en altaar, om eene toenadering te beproeven tot de Fransche republiek.

Deze staatkunde, betoogt het *Weener blad* verder hoofdzakelijk, wordt ingegeven door een *verlicht realisme* en wie haar bedilt, geeft blijken van kortzichtigheid. Door de hand te reiken aan de Fransche republiek blijft Leo XIII getrouw aan de tradities der Roomsche Kerk: gewichtiger en nuttiger schijnt het hem eenigen invloed op de Fransche republiek te behouden dan machteloze pretendenten te steunen.

In Duitschland heeft de Katholieke partij hare stellingen verbreed: in Frankrijk moet hetzelfde geschieden: maar daar zulks niet mogelijk is, tenzij de Bisschoppen adhesie schenken aan den republikeinsche regeringsvorm, worden zij aangehaand die adhesie te geven, hoe pijnlijk het ook zij.

Het is nauwelijks noodig op te doen merken, dat de schrijver van dit artikel gezond oordeelt en blijken geeft van een helderen blik.

De staatkunde van Leo XIII getuigt inderdaad van een opmerkenswaardigen en volkomen samenhang. De Paus heeft slechts een enkel program en hij past dit in alle landen toe met gelijke standvastigheid en met een kracht die niets belemmert noch buigt. De denkbeelden, die zijn politiek bezielen en leiden zijn voor Frankrijk dezelfde als voor Duitschland, Rusland, Spanje, Engeland en Amerika.

Ook in andere landen dan Frankrijk was een vraagstuk op te lossen over den regeringsvorm; met name in Spanje, waar eigenbelang Katholicisme en Carlisme trachtte door een te warren. Welke houding nam Leo XIII aan? Met wijsheid en onwrikbare geestkracht wees hij den Spaanschen Katholieken op hun

plichten; hij schepte hun in: af te zien van partij-eischen en zich beslist te plaatsen op constitutioneel terrein.

Op den dag van heden richt hij tot de Fransche Katholieken dezelfde vermaningen.

Er zijn er, die zijn toegeeflijkheid opzichtsens de regeering van Frankrijk gispens. Dezulken zouden liever zien, dat Z. H. het initiatief nam tot een breken met de Republiek en luide het concordaat afkondigde.

Maar de Kerk heeft de leus „*tand om tand, oog om oog*” nooit gehuldigd. Leo XIII neemt tegenover Frankrijk de houding aan, die hij heeft aangenomen tegenover monarchale kerkvervolgers: hij biedt hun den olijftak aan: hij wijst hun op de onschatbare voordeelen van den vrede en zoolang een betreurenswaardige en onherstelbare breuk te voorkomen is, tracht hij ze te vermijden en tusschen de twee machten een overeenstemming te handhaven, voor beide kostbaar en voorleelig. Dat noemt de *Neue Freie Presse* „*een verlicht realisme.*”

Deze staatkunde is bovendien gezegend in hare gevolgen. Men heeft zulks kunnen opmerken in Duitschland, waar de Katholieke partij een der eerste plaatsen bekleedt: ook in Frankrijk zal die politiek over allen tegenstand zegevieren, want zij is de staatkunde der rede, der logica en der noodzakelijkheid. Het eenige verwijt, dat men haar kan doen is, dat haar gezichteinder zich verder uitstrekt dan het heden en zij bijgevolg haar tijd schijnt vooruit te loopen, maar dat is een gebrek, waarvan zij zich dagelijks zal beteren.

Een beroemd Italiaansch schrijver heeft gezegd, dat voor de diplomatie van het Vaticaan „meer dan vleugels, lood noodig is.” De *Moniteur* voegt erbij, dat zij zich van lood of van vleugels moet bedienen, al naar omstandigheden en personen dit eischen. Bij haar moet de toepassing van het „haast u langzaam” gepaard

FEUILLETON.

Húsar i Panduro

Continuación di Capitulo V.

Trenck a papiá e palabranan ayí coe ira di más violenta, i su wówonan gris tabata lanzá ráyonan di rabia i demencia. Entretanto él tabata vistiendo su mes, él a largá su sirvienta trecé su sable i su par di pistola i coe un voz ruda él a gritá e húsar.

—“Camná bo adelanti awor..... moestrá mi camino..... ¿oenda e promer oficial ta?”

Frans a birá i keda ta camná dilanti dje gefe koe tabata siguiéle. Saliendo di portal dje abadía, Trenck a pará un momento. El tabata draai buscá su warda koe, pa liger koe nan kier a haci, nan no por a bini clá den tan corto tiempo; maldiciendo i alborotando él a dreñta den e cuartito dje portero, camina tabatin algún dje Pandúronan ta droemí, él a gritá nan lamantá riba, i él a ordená seis di nan di siguiéle. E ótronan por bien bini después.

—“¿Adelante, húsar!” él a comandá y él a cogé camino di Danubio asina

purá koe casi Frans no por a camná coe n'ele.

VI

Tabata un mainta fría i húmeda; un niebla espesa tabata cologá riba e conferencia, i di toer rama di paloe serena tabata cai pesadamente; toer esai parcé mester a contribuí pa haci e baráncanan na orilja di Danubio birá ainda más grandioso i más magestuoso; na nan pia niebla i exhalacionnan tabata jugetando, mientras nan corona tabata elevá nan mes den aire i liber di vapor.

Den poco minuto nan a yega na e plaza. Na nan manoe robez bo tabatin casnan na un distancia pará, ma delanti dje caminántenan e río tabata corré.

Frans a camná derecho bai na e agua; yegando na su orilja, él a kitá na manoe derecha dreñta un sendero á lo largo dje corriente.

E camino, na oenda Frans a dreñta coe Trenck i su Pandúronan, tabata sirbi, según nos a caba di bisá, di sendero; por consiguiente tabatin espacio suficiente pa 4 húsar di Frohn, koe a presentá nan di golpi, sintá riba nan cabai siljá, mientras nan tabatin cabai dje ótronan tené na freno.

Na un distancia chikito bo tabata mirá un barquito, coe Frans adén ta spera e gefe. Tabata un barquito bastante es-

pacioso, propiedad di un captán di Engelhardtszell, koe tabata yuda pasá hende, ora e otro bótonan toer no por a yegá pa hibá pasageronan. Dos húsar tabata sintá riba un banki; e captán i su companjero ná timón; Frohn mes tabata pará meimei dje barquito, sperando bolbementoe di Frans.

—“Nan ta bini,” él dici coe su húsarnan, „; tené boso arma prepará, i alerta!”

Bien pronto Trenck a yegá cerca e grupo chikito di húsarnan; ora él a pasá nan, él a bira bisa su Pandúronan.

—“Cuater di boso ta keda aki,” él dici poco poco, “cortá camino pa e hombernan ayí no por bolbé na e barquito. ¿Boso otro sigui mi?”

Caba él a continuá su camino i bien pronto él a yegá na e barcoe mará coe un cadena na un troncón di paloe.

—“Mi ta alegrá mi di mirá exactitud di señor gefe,” Frohn dici coe Trenck coe un saludo militar.

—“¿Anhán! ¿Bo ta alegrá bo?” Trenck a grita, boelando den dje barquito i sacando inmediatamente su sable. “Mi també ta alegrá mi di topá coe bo i di por cogé bo prisionero. Senjor promer oficial, bo ta mi prisionero. Mi ta arrestá bo como envenenador i criminal.”

—“¿Ta pa nificá kiko esai? Frohn a puntrá coe calma, halando un dos pa-

so atrás, mientras e barquito koe e Pandúronan a boelá adén, a coeminsa ta soyá violentamente. “¿Ta pa nificá kiko esai? Mi tin bo palabra di honor, gefe Von der Trenck, koe lo bo bai Viena coe mi.”

—“Coe bo sí,” Trenck a observéle, “ma bo mes lo no haci e viaha ayí..... entregá bo, daca bo espada, sinó mi ta boelá bo cabez afó.”

Na e momento ayí un boroto duro di un cadena di heroe a soná tras di Trenck i su Pandúronan; ora Trenck a draai, él a mira Frans koe a los e barquito i boelá aden unbé. Inmediatamente e barcoe a halá fo di kantoe di tera i tabata boelá bai meimei dje corriente rápido.

—“¿Ta kiko ta sosodé aki?” Trenck a gritá. “E barquito ta keda tera.....; bolbé tera, sino mi ta boelá cabez dje captán sin bergüenza ayí.”

—“Si e captán haci di más mínimo movimiento,” Frohn, koe a bai para tapá e homber mortalmente asustá, afin di preservéle contra ira dje gefe, “anto mi ta tiréle na agua..... no bini mi anto coe violencia innecesaria, senjor gefe, ma mehor bo scuchá mi.....”

—“Entregá bo, sino.....”

—“Tendé tres palabra noemá, mi sabi muchoe bon koe mi ta den poder di gefe i koe lo ta un locura di mi parti si mi haci uso di arma, maské mes mi tin

gaan met een helderen blik in de toekomst en de geestkracht tot groote initiatieven. Niemand zal die beide hoedanigheden aan 's Pausen staatkunde tegenover Frankrijk kunnen ontzeggen. Maar dan is haar ook de overwinning verzekerd.

Levenswijze van den Czaar.

Hoe de machtige heerscher aller Russen dagelijks leeft met zijn familie te Gatchina, verhaalt Lydia Pashkoff in de Figaro illustré:

"De Russische Keizer," zegt zij, "begint zijn dag vroeg. Om zeven uur in den ochtend verlaat hij zijn kamer, en na haastig zijn toilet te hebben gemaakt, waarover hij losjes een militairen mantel gooit, ontvangt hij de kinderen, die hem goeden morgen komen wenschen. Daarna begint hij dadelijk zijn werk met zijn aides-de-camp en secretarissen en soms met de ministers, die daartoe van St. Petersburg komen, ofschoon hij die in den regel 's middags ontvangt om twee of drie uur, en zijn bevelen geeft met een vlugheid die niet zelden tot ruwheid overslaat. Leger en vloot gaan hem het meest ter harte. Hij wil ook, dat jaarlijks tien miljoen in goud gelegd wordt in de kelders van het fort en gaat zelf zien of deze rijksschatten goed beheerd en bewaakt worden.

Als hij aan 't werk is, staat de Keizer niet toe, dat iemand invloed op hem uitoefent; hij wil alles weten en alles moet hem tot in de kleinste bijzonderheden worden uitgelegd. In een oogenblik van ongeduld tegenover den vertegenwoordiger eener Mogendheid, die ik hier niet noemen wil, sloeg hij in tegenwoordigheid der verschrikte omstanders een tafel in duizend stukken. "Zoo zal ik hen allen breken!" riep hij.

Alexander III heeft altijd in zijne omgeving graaf Woronoff Dashkoff, minister van het hof en generaal Richter, beiden wonende te Gatchina en die met de generaals Volkoff en Tcherevni zijn vertrouwelingen zijn, mannen met uitstekende harten en geheel onbevooroordeeld.

Het is opmerkelijk dat de Czaar een afschuw heeft van mannen van onzedelijk gedrag en evenzoo de zoogenaamde diplomatieke finesse veracht. Hij houdt van flink optreden en volgt met bewonderenswaardige wilskracht den weg, dien hij zich heeft gebakend. 's Morgens doet hij 't werk af. De Russische nieuwsbladen worden hem in zijn werkkamer gebracht, gedrukt op Chineesch papier. Gewoonlijk kijkt hij de "Svet" door, het blad dat het nieuws van den dag beknopt wedergeeft. Ook wordt hem altijd een blad voorgelegd, waarin die zaken zijn gedrukt, die het van speciaal belang voor hem is te weten. De Keizerin leest gaarne de "Figaro." 's Middags luncht de Czaar met zijn familie. Die lunch begint met soep en het menu, in de

keukens gedrukt, is in 't Russisch en Fransch gesteld. De Czaar heeft in den regel goeden eetlust. De Czarina draagt altijd lichte kleederen, met zijde geborduurde schorten. Zij houdt veel van Parijsche mode en weet handig den eenvoud te vereenigen met de grootste weelde.

Het liefste wat Z. M. na de lunch doet, is alleen eene wandeling te maken met zijne kinderen. "Kleedt je aan, kinderen," roept hij dan en hij gaat ze zelfs uit hun kamers halen, waar de bedienden hen in het bont steken en niet bont gevoerde laarzen over hun schoeisel trekken. Spoedig daarna gaat de keizerlijke familie in de koude en loopt over de droge piepende sneeuw, onder de boomen, met rijm overdekt.

De Czaar, een lang, flink gebouwd man, draagt dan een militairen mantel met kap, los over de schouders, de Czarina klein en slank, draagt een prachtige mantel van sabelbont of blauw vossenbont en een fluweelen russischen hoed, afgezet met kostbaar bont. Voor hen uit of naast hen gaan de kinderen; de sterkste onder hen is grootvorst George, "de matroos," zooals zij hem thuis noemen. Alleen de Czarina schijnt zenuwachtig en zwak.

Na een paar uur rust in zijnen familiekring, moet Alexander III zich weerom herinneren, dat hij Czaar is en den last der Regeering op zich nemen. 't Is onderwijl twee uur geworden en hij werkt zich heen door een hoop correspondentie, met verachting de laffe vleitaal lezende, die hem onder de oogen komt. Na een korte rijtoer of sledevaart komt het keizerlijk gezin weder aan tafel bijeen: veel geziene gasten aan het middagmaal zijn gravin Shagaroff, de voornaamste hofdame, gravin Golsenicheff, gravin Kautouzoff en vele leden van het gevolg. De Czarina is dol op gezelschap en dikwerf zijn er danspartijen, daar H. M. veel van dansen houdt.

Alleen om de Keizerin genoegen te doen is de Czaar bij dergelijke partijen tegenwoordig, daar zij niet overeenkomen met zijn melancholisch karakter en het gebeurt somwijlen, dat als eene partij hem te lang duurt, hij het electrisch licht uitdraait en daardoor den gasten een wenk geeft heen te gaan.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Dinsdag 22 Maart a. s.
des avonds te 8 ure

RECEPTIE

Villa Guzman Blanco.

Curaçao, den 18 Maart 1892.

De Adjutant van den Gouverneur,
J. B. VAN DER LINDE SCHOTBORGH.

dos Húsar cerca mi, i bo dos Panduro. Mi por pará mi homber, ma contra gefe Von der Trenck, koe por dal un vaca mata coe su moketa, mi no por haci nada. Mi tin di haci uso di otro medio. Bo tin gana anto di kibra bo palabra di honor i....."

"Trenck, hamás ainda no a kibra su palabra di honor," él a gritá, "ma bo ta un asesino, koe mi kier arrestá i trecé delanti di un consejo di guerra. Anto lo bo mirá, ta kende lo haci e viaha bai Viena coe bo. ¡Aki, daga bo espada!"

"Ainda un momento noema," Frohn a contestá, mientras e barquito tabata camná bai más i más na mejmei dje rio. "Lo mi presentá mi delanti cualké consejo di guerra koe emperatriz nombrá pa juzgá mi—ma solamente si emperatriz ordená esai—por consiguiente na Viena camina gefe Von der Trenck ta bai coe mi pa bai presentá su kéhanan."

"¡Boso cal riba e Húsarnan i cubri mi lomba!" Trenck a grita su dos Panduronan, doenanando un paso adelante com kende ta bai atacá Frohn.

"¡Alto!" e promer oficial a gritá coe un voz di trueno—"nos por terminá e asunto sin dramá sanger," i na mes tempo él sacá di bao di su capa un pistol grandi di caballería i él a largá un tiroe hai den fondo dje barquito.

"Ta pa nificá kiko esai!" Trenck a gritá.

Sin papia un palabra, Frohn a moestré den fondo dje barcoe. E bala a travésá bai, i pa e apertura agua tabata dreña adén.

"¡Ta kiko esai ta nifica?" Trenck a bolbe gritá.

"Esai ta nificá, senyor gefe Von der Trenck, koe bien pronto e barcoe lo cuminsá zink, i koe si nos no haci uso dje algún minuto koe falta ainda, nos toer ta hogá pareuw."

"¡Pa tera atrobé!" Trenck a gritá coe su voz di trueno, boericoe bestianan boso cogé rema anto na manoe."

"Bo órdenan lo no ta ehecúta," Frohn koe despues di a warda e pistol, a sacá su sable, a respondé. "No tin rema, p' esai mi a toema bon cuidao. Nos ta bai pique sigur, si bo continuá haci mi oposición. Mi ta permiti bo hendenan di boela den rio i di landá salvá nan vida, aunke mi mester bisa koe ainda mi no a tendé, koe un hende a landa den e corriente aki. Mi húsarnan tambe por salvá nan vida si nan kier. E captán i su companjero tambe. Ma nos, senyor gefe, nos dos lo hogá huntoe."

"Ma," Trenck koe su rabia a cominsá ta baha, dici: "¡Verdaderamente bo tin demonio den bo culpa!"

Bij gouvernements-beschikking dd. 12 dezer No. 131 is de heer H. S. Percival aangesteld tot zoutmeter op St. Martin, N. G.

Bij gouvernements-beschikking dd. 14 dezer maand No. 142 is de heer H. Statius Muller definitief aangewezen als de ambtenaar bedoeld bij art. 2 der verordening, houdende bepalingen op de heffing van het recht van accijns op sterke dranken in de kolonie Curaçao (P. B. 1881 No. 23).

Bij gouvernements-beschikking dd. 14 dezer No. 146 is de heer C. Statius Muller eervol ontheven van de verdere waarneming der functiën van hulpambtenaar van den burgerlijken stand in het Stadsdistrict, en is de heer I. Debrot tot die betrekking benoemd.

Jl. Vrijdag, des namiddags, is Hr. Ms. schroefstoomschip *Johan Willem Friso* commandant H. A. STAKMAN BOSSE, laatst van Trinidad alhier aangekomen.

Eene door den Gouverneur der Kolonie benoemde Commissie, bestaande uit de heeren J. H. M. Ellis, D. Gaërste, Mr. Ed. I. van Lier, J. J. Pietersz en A. E. van Romondt, is dezer dagen bezig geweest, bijdragen in te zamelen voor een bewijs van hulde, welke door de Nederlandsche natie aan de Groothertogin van Saksen, PRINSES SOPHIA DER NEDERLANDEN, zal worden aangeboden bij gelegenheid van Hare gouden Bruijloft, op den ssten October e. k.

Lijst van brieven, welke onbestelbaar zijn beronden:

Pedro Juan Alonzo, Leon Couronné a bord du Dondiego, Leonor Dewindt, Vda. Sarah H. de De Lima, Emilio Henriquez, Rozet Henriquez, Cleodina Jansen, R. Ludovy, Miguel Antonio Ortega, C. Quast.

Aangeteekende stukken.

Een aangeteekende brief geadresseerd aan Adolfo de Lemos.

Een aangeteekende brief geadresseerd aan Juan Leon.

Aan den heer F. J. A. Van den Donk, Hoofdonderwijzer aan de R. K. Bijzondere School te Otrobanda brengen wij onzen oprechten dank voor de toezending der door ZEd. uitgegeven brochure, tot titel voerende: *Feestelijke Herinnering aan den gouden Herdenkingsdag van de aankomst der Eerw. Zusters Franciscanessen het jubelend volk van Curaçao dankbaar aangeboden.*

In dit boekje heeft de schrijver met bewonderenswaardig talent in 30 bladzijden—de overige dertig worden door de redevoeringen, op den Herdenkingsdag uitgesproken, ingenomen—de bijzondere geschiedenis samengedrongen van de komst onzer hooggewaardeerde Zusters, haar verblijf alhier en der feestelijk-

heden op haar gouden jubeldag ter harer eer gehouden; terwijl hij daarin nog plaats heeft gevonden, om in sprekende trekken een vijftal portretten te teekenen van de Bisschoppen, die als Beschermers dezer Zustersstichting zijn opgetreden.

Wat ons het meest in dit werkje aantrekt is de van hooge vereering getuigende gloed, die ons uit iedere bladzijde tegenstraalt en tegelijk de—wellicht al te groote—bescheidenheid, waaronder de schrijver schuilt, om den lezer slechts aan de edele zaak te doen denken, die hij in het licht wil stellen.

Wij meenen, dat hij daarin ten volle geslaagd is en ondanks een enkele feil, die in ieder menschelijk werk insluip—zooals b. v. hier het niet vermelden in de lijst der Commissieleden van den heer T. F. W. Krafft—noemen wij deze brochure een verblijdende verschijning, die met de opwekking van menige aangename herinnering ook veel tot waardeering van den arbeid onzer Eerw. Zusters zal bijdragen.

NEDERLAND.

Men vernemt dat de vice-admiraal W. F. H. Cramer, wegens minder goede gezondheid, binnen kort de betrekking van directeur en commandant der Marine alhier zal nederleggen.

In den laatsten tijd zijn allerlei bijzonderheden bekend geworden omtrent de betere maatregelen, door den nieuwen minister van oorlog genomen, met betrekking tot de mobilisatie.

Van zekere zijde wordt dit den heer Seyffardt als een verdienste aangerekend, en doet men het voorkomen, alsof nu eerst redding komt in den desolaten toestand.

De *Standvaard* acht het daarom nuttig erop te wijzen, dat het thans uitgevoerde plan der mobilisatie reeds door minister Bergansius geheel uitgewerkt was en waarschijnlijk reeds in September van het vorige jaar uitgevoerd zou zijn, indien de ministerieele crisis niet tusschenbeide ware gekomen.

De Commissarissen der Koningin hebben zich per circulaire tot de burgermeesters gewend, namens de hoofdcommissie voor het aanbieden van het nationaal huldebewijs aan Hare Koninklijke Hoogheid de groothertogin van Saksen, prinses Sophia der Nederlanden, bij gelegenheid van haar gouden bruijloftsfeest op 8 October, hunne medewerking inroepende tot bereiking van het beoogde doel. De commissie zegt: De kleinste contributie zal met genoegen worden aangenomen, daar het er meer om te doen is der geerbiedigde Vorstin een bewijs te geven, dat zij in haar geboorte land niet vergeten is, dan om in engere kring groote bijdragen in te zamelen. Daarom ook heeft de commissie gemeend het maximum der contributie op tien gulden te moeten bepalen.

koe e barquito yená completamente coe agua i bai pique coe nan.

Buscá di salvá su vida landando, tabata mucho riscá tambe; ayi Danubio tabata masjá profundo, i Frohn tabata e homber tambe pa hiba su promesa á cabo na pia di letra.

"I si mi consentí, ¿com lo bo preservá e barquito?" el a puntrá.

"Esai, por sosodé ainda," Frohn a replicá coe calma. "Te awor awa ta yegá te na nos tobiljo (cocoti pia) noemá. ¡Ainda algun minuto más, i nos ta zink!"

"¡Maldito sea.....!" Trenck a gritá rechinando. "¡Mi ta consentí!"

"Koe senyor jefe Von der Trenck doená mí, na presencia di su hendenan i esnan di mí, su palabra di honor koe lo él bai Viena coe mi sin haci di más mínima oposición más."

"Mi ta doená mi palabra."

"I koe despues lo él no cargá venganza koe mi?"

"¿Hasta esai tambe!"

"¡Hasta esai!"

"¡Mil demonio! mi ta doená bo mi palabra di honor, ma cabá coe etós aki."

(Conclusión ta continuá).

— De Nederlandsche Vereeniging voor Liefdadigheid te Parijs, heeft van H. K. H. de groothertogin van Saksen een van veel waardering getuigend schrijven ontvangen, benevens de som van 500 franc, om te dienen tot versterking van het reservekapitaal.

BUITENLAND.

Rome.—Voigens de *Agenzia Italiana* heeft de Paus aan kardinaal Rampolla den wensch te kennen gegeven, dat bij gelegenheid der feesten ter eere van zijn bisschoppelijk jubileum te Rome een congres van bisschoppen zou worden belegd, ter bespreking van de sociale quaestien in aansluiting met de jongste encycliek. Het congres zou dan een socialen catechismus samenstellen tot voorlichting van alle arbeidersklassen der geheele wereld.

Wij deelen dit bericht onder voorbehoud mede.

Duitschland.— De beweging tegen de aanhangige schoolwet is in Pruisen nog steeds in vollen gang. De liberale professoren treden daarbij — tout comme chez nous — al meer en meer op den voorgrond en bij den Landdag is thans een adres ingekomen door 68 hoogleeraren geteekend en waarin de verwerping of intrekking der nieuwe wet wordt geëischt. Natuurlijk is de gedachte der heeren in schoone vormen gegoten. Zij spreken over „de van ouds proefhoudend bevonden grondbeginselen, waarop de bloei van ons volksschoolwezen berust,” „de vrucht van een eeuwenouden arbeid voor beschaving en ontwikkeling,” welke dreigt verloren te gaan (!) enz. enz. Zelfs wordt de nationale eenheid er bij te pas gebracht. Het is echter gelukkig weinig waarschijnlijk, dat de regering en de meerderheid van den Landdag zich hierdoor zullen laten afbrengen van den weg, dien zij zijn opgegaan. De commissie van den Landdag bracht haren arbeid ten einde en verwierp met 19 tegen 7 stemmen het voorstel van den liberalen afgevaardigde Ennecerus, om paragraaf 14 in zijn geheel te schrappen. In deze paragraaf wordt de quaestie van het godsdienstonderricht geregeld en zij is derhalve voor de anti-clericalen de steen des aanstoots. Alinea 1 der paragraaf werd daarop met eenzelfde meerderheid van stemmen aangenomen. De liberaal-conservatieven (Rijkspartij) verklaarden toen, dat zij een verstandhouding met de regering en de conservatieven niet meer mogelijk achten.

Frankrijk.— De Fransche regering heeft eindelijk het reeds ten vorigen jare aangekondigde wetsontwerp op de vereenigingen openbaar gemaakt. Het ontwerp vindt evenwel zoo min bij de gematigd-liberale, als bij katholieke pers instemming. De *Univers* noemt het een wet tegen in stede van op de (godsdienstige) vereenigingen. Het bepaalt, dat geen vrije vereeniging goederen zal kunnen aannemen behalve die welke voor het onmiddellijke doel der vereeniging bestemd zijn; ook zal zulk een vereeniging geen onroerende goederen kunnen aanvaarden behoudens die, welke voor de huisvesting der leden en voor hunne bijeenkomsten zijn bestemd. Alleen weeshuizen, hospitalen en hospitia worden van deze bepalingen vrijgesteld. Over de inrichtingen van onderwijs zwijgt het ontwerp, maar er is geen twijfel aan, of deze inrichtingen vallen onder de termen van bovengenoemde bepalingen. Het *Journal des Débats*, de *Estafette* (het orgaan van Jules Ferry) en de halfofficieuze *Temps* bestrijden het ontwerp met groote scherpste. Laatstgenoemd blad begint een artikel over de nieuwe wet als volgt:

„Art. 1. De vereenigingen zijn vrij. Art. 2. Wie deelneemt aan eene vereeniging stelt zich bloot aan verschillende en strenge straffen, al ware het wegens eenvoudig verzuim van aangifte, enz. Art. 3. De verbeurdverklaring wordt hersteld tegen de vereenigingen. — Nagenoeg op deze wijze kan het wetsontwerp saamgevat worden, dat eergisteren aan de afgevaardigden is rondgedeeld en dat, ironisch, tot titel heeft: Wetsontwerp op de vrijheid van vereeniging.”

Engeland.— In het Engelsche Lagerhuis heeft de Iersche afgevaardigde Sexton het volgende amendement aangekondigd op het adres van antwoord op de troonrede: „Wij achten ons verplicht ter kennis van Uwe Majesteit te brengen, dat de overgrote meerderheid van het Iersche volk en van zijne vertegenwoordigers in dit huis overtuigd is van de onbekwaamheid van het rijksparlement, om voor Ierland als wetgevend lichaam te handelen, zoodanig als de belangen van dit eiland het vereischen.”

Vier parlementsleden, de heeren Ernest Spencer, sir Albert Rollit, sir Joseph Passe en Byron Reed, hebben een ontwerp ingediend tot het in het leven roepen van een arbeids-departement, met een nieuwen minister, „minister van arbeid” betiteld, aan het hoofd.

Voorts zal ontwijfelbaar in den loop der thans begonnen zitting de uitbreiding van het parlementaire kiesrecht tot de vrouw ter sprake worden gebracht. Sir Albert Rollit en de heer Walter Maclaren zullen te dien einde wetsontwerpen bij het Huis indienen. — Nog geen vier en twintig uren na de opnemings van het Parlement waren er door de leden niet minder dan 126 wetsontwerpen ingediend.

— De Romeinsche correspondent van een Engelsch tijdschrift deelt mede, dat den katholieken van Groot-Britannië een groote verrassing wacht. Men heeft namelijk voorbereidende stappen gedaan tot herstel van de aloude katholieke hiërarchie, m. a. w. de kerkprovincie van Westminster zal ophouden te bestaan terwijl deze in tweeën zal worden gesplitst. Er zal een Kardinaal-Aartsbisschop van Canterbury en een kardinaal-aartsbisschop van York worden benoemd. Voor de eerstgenoemde provincie zal Mgr. Stonor en voor de tweede Mgr. Vaughan worden gepreconiseerd.

Ierland.— In Ierland duurt de betreuenswaardige strijd tusschen parnellisten en anti-parnellisten nog steeds voort. Een telegram uit Limerick meldt, dat aldaar gisteren botsingen tusschen beide partijen hebben plaats gehad, waarbij vele gewonden vielen. De verwachting, dat met het oog op de naderende algemeene verkiezingen men de handen weder zou ineenslaan, schijnt dus nog verre van verwezenlijkt. Hangend is ook nog steeds het proces omtrent de gelden der partij, (ruim een half miljoen) welke eerlang onder het beheer van Parnell, Dillon en O'Brien stonden. Na den dood van eerstgenoemde eischte mevrouw Parnell haar aandeel in het beheer dezer fondsen en tot dusver is nog geen rechterlijke beslissing gevallen. Een andere moeilijkheid levert de administratie der bladen op, welke door de beide fracties der Iersche partij financieel worden gesteund. Daarover zijn nu onderhandelingen gevoerd en het schijnt, dat de opheffing van twee der bladen, de *Daily Independent* en de *Evening Press*, daarvan het gevolg zijn zal.

Bij de gisteren in het Engelsche Lagerhuis voortgezette beraadslaging over het adres van antwoord op de troonrede is, met 179 tegen 158 stemmen, verworpen het amendement van den Ierschen afgevaardigde Sexton, waarbij verklaard wordt, dat het Engelsche Parlement onbevoegd is, wetten voor Ierland te maken. Het adres van antwoord is daarop aangenomen.

Men zal opmerken, dat de meerderheid, waarmee het amendement werd verworpen, niet zeer groot is.

Belgie.— De heeren Schaepman, de la Court en Ruys van Beerenbroek zullen optreden als medewerkers van het tijdschrift *le Mouvement Social*, dat eerlang in België zal verschijnen en een internationaal karakter dragen. Als program van dit tijdschrift wordt de jongste encycliek van Leo XIII aangenomen. Het doel is de katholieke wereld te doen treden in het spoor, dat door Z. H. den Paus is aangegeven en haar te doordringen van de hooge beteekenis en het urgente belang dier Encycliek. De H. Vader

heeft de groote lijnen aangegeven. Het nieuwe tijdschrift zal meer in bijzonderheden afdalen en door het opnemen van bijdragen uit alle landen de bijzondere nooden der onderscheidene staten doen kennen en voor die nooden tevens de geneesmiddelen kunnen aanwijzen.

Een aantal uitnemende medewerkers is aan dit katholieke centraalorgaan verbonden. In Duitschland de eerw. heeren Hitze, Ratzinger, Winterer en pater Lemkuhl; in Engeland de bisschop van Nottingham; in Oostenrijk pater Kolb en prins van Liechtenstein; in België mgr. Abeloos (rector der Leuvense Universiteit) Pothier en Kurth; in Spanje de bisschoppen van Salamanca en Madrid; in Frankrijk de abbé de Pascal, de baron d'Avril Guérin en de Ségur; in Zwitserland pater Weiss en de voortreffelijke socioloog Decurtins; in Italië pater Liberatore en mgr. Nicotera; en in de Vereenigde Staten—last not least!—de groote kardinaal Gibbons, de vader der werklieden.

Rusland.— De *Revue Commerciale* van Odessa meldt, dat het vervoer van granen naar de noodlijdende streken niet meer zoo geregeld gaat als in den beginne. De aanvoer uit den Caucasus wordt bemoeilijkt door de slechte wegen, waardoor de voorraden ook zeer zijn beschaaid. De ledige spoorwegwaggonsoontrenten oponthoud, waardoor de aanvoer gestremd wordt. Ook de uitdeeling geschiedt, volgens dat weekblad, zeer onregelmatig. Een groot aantal werkeloozen, die geen ondersteuning krijgen, maakt zich meester van wat voor grijsaards, vrouwen en kinderen bestemd is. Met ongeduld wordt dan ook overal de werkverschaffing afgewacht. Verder spreekt dat blad de geruchten tegen, als zou opheffing van het verbod van graanuitvoer op handen zijn. Dat zijn slechts „beursmanoeuvres”, en bovendien zijn de berichten over den volgenden oogst niet bemoeilijgend en de prijzen in het buitenland lager. Een bericht uit Kieff noemt den toestand van het winterkoren weinig bevredigend, omdat op de zware regens van het begin dezer maand vorst is gevolgd, waardoor de landerijen met een dikke ijskorst zijn bedekt, die 't ergste voor het graan doet vreezen.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibi dia 12 Marzo.

Paris.— Mr. Loubet ta declará koe su política lo ta igual na es di su predecesor Mr. Freycinet.

Londres.— Masjá fábrica ta cerrá pa motiboe di precio alto di carbón na Inglattera.

Cremer, miembro di Parlamento, a scribi un carta bisando koe más di un miljón hende ta dispuesto pa firmá un petición pa arreglá, por medio di arbitraje, e dificultadnan existentes den Inglattera i Estados Unidos del Norte.

Noticianan di Atenas ta anuncia koe situación ta sigui crítica, opinión pública ta agita pa motivo di revocación di ministerio.

13 Marzo.

Paris.— Francia i Estados Unidos a firmá un tratado di comercio. Cámara a aceptá un proposición pa haci dia 22 Setiembre un dia di fiesta nacional, visto koe e fecha ayi ta aniversario di proclamación di República na 1792.

Un telegrama di Berlin ta bisá koe emperador Wilhelm ta gravemente maloe.

Reinach a presentá den Reichstag alemán un proyecto di lei coe obheto di formá un ministerio di colonia. El a pidi pa e proyecto ta discuti inmediatamente, ma su súplica a ser rechazá.

Londres.— Fuerte tempestad di nieve na Inglattera: Pérdidanen sufri na coenúcoenan ta grandi; circulación di ferrocarrilnan a ser suspende, i comunicación telegráfica ta interrumpi.

Madrid.— Gobierno a decidí di bolbé rebahá gástonan, pa motivo koe situación financiera ta maloe.

New-York.— Elección na Quebec a doená siguiente resultado: 58

conservador, 15 partidario di ex-ministro Mercier i 5 independiente.

Mercier a presentá su dimisión como diputado na Parlamento di Quebec.

15 Marzo.

Paris.— Tabatin un explosión di gas den un mina na Bélgica: 200 minero a perecé.

Londres.— Un miembro di parlamento a sali condená pa cinco aña di trabao forzá pa abuso di confianza i malversación di placa.

Madrid.— Ministro di marina a presentá su dimisión.

Zoria, gefe dje partido republicano, a cabá di publicá un manifesto nobo. Tabatin inundación atrobé na Sur di Spanja i Portugal, lo ke a causá grandi danjo.

16 Marzo.

Paris.— Noticianan di Rusia ta bisa koe tropanan a bai alohá den casnan particular, afin di impedi complotnan revolucionario.

Na un paseo di Zarina i su jioe homher, heredero di corona, un paki a ser tirá den e wagen koe nan tabata aden; nan ta keré koe e paki tabata contené un máquina explosiva.

Según noticianan di Senegal, jioenan dje lugar ayi a sufri grandi pérdida di morto i herido den un batalja koe a toemá lugar awor poco entre nan i francesnan.

Rumor ta corré koe, den su discurso na Brandenburg, emperador Wilhelm a bisá koe el ta listo pa aplastá Rusia, i koe ora Zar a haya esai tendé, el a mandá yamá embahador alemán pa bisle, i pa el largá emperador Wilhelm sabi: „koe el por coeminsa fo d'awor aplastá mi tera, ma koe prome el lográ haci esai, lo mi tin e gran placer di mandá 500.000 homber di tropa regular pasá frontera.”

Londres.— Na diferente distrito di Inglattera tabatin principio di un huelga importante di obreronan, koe ta alcanzá número di 400.000.

Berlin.— Nan ta bisá koe enfermedad di emperador no ta sino un pretexto pa no asistí na e banquete di embahador di Rusia.

Rio Janeiro.— Na consecuencia di calor insoportable, masjá hende a moeri di calentura.

Ainda e agitación anarquista na Santos no a caba.

17 Marzo.

Paris.— Cámara di diputadonan a disponé creación di un fondo permanente pa pagá deuda nacional, según e sistema di Estados Unidos.

Na consecuencia di explosión di gas den minanar di Charleroi, 300 hende a perecé.

Londres.— Huelga di 350 mil minero. Además tin 200 mil obrero di diferente oficio sin trabao.

Baumentoe di la reina Victoria ta diferi pa motivo di moerimentoe di gran duquesa. Su Magestad kier asistí na e servicio funebre.

Standard dici koe e Khedive nobo di Egipto tin intención di conquistá Soedan, coe ayudo di Inglattera.

Dos homber, acusá di kier a asesiná Sultán, a ser arrestá na Constantinopla.

New-York.— Tin un ministerio nobo formá na Chili.

Situación di Guatemala ta semper crítica ainda.

E presidente, Raina Barrios, electo pa asamblea, a ser arrestá pa orden dje ex-presidente Barrillas, pa impidiéle di toemá posesión di presidencia.

Ayera.

Paris.— Presidente Carnot a firmá e tratado di comercio coe Estados Unidos.

Tabatin un explosión den un cuartel na Paris.

Soldanan tabata na sonjo caba ora esai a sosodé, i nan ta considerá e explosión ayi como obra di anarquistanan. Ni un solo hende heridá.

E bankero hudío Grenborders, generalmente conocí, a suspendé pago.

Un telegrama di Berlin ta anuncia koe emperador Wilhelm ta maloe ainda.

Madrid.— Almirante Berengen a encargêle coe cartera di marina.

New-York.— Estados Unidos i Nicaragua a firmá un tratado di reciprocidad.

Estado di salud di ministro Blaine ta mehorando.

Bericht.

Bij vergissing is in de "Feestelijke Herinnering," verleden week verschenen, op de naamlijst der Commissie van Heeren, bladzijde 23, de naam van een zeer verdienstelijk Lid, den WED. Heer T. F. W. KRAFFT niet vermeld.

Wij achten ons om de gewaardeerde diensten door den Heer T. F. W. KRAFFT, gelijk door de overige Leden bewezen bij het gouden feestgetijde, verplicht dit spijtige bewijs van het "errare humanum est" ter algemeene kennis brengen, om zoo doende iedere onjuiste verklaring den pas af te snijden.

F. J. A. VAN DEN DONK.

DEPOSITAD EN EL BANCO VUESTRAS HORAS DESOCUPADAS

¿Habéis hablar jamás del "Banco de Tiempo de Australia" para depósitos no ya de dinero sino de tiempo? ¿No? Pues os vais á entrar de ello de seguida. Un autor inglés hace descripción de él. La idea es esta, á saber: que no empleáis todo vuestro tiempo ventajosamente, sino que desperdiciáis la mayor parte. Con frecuencia disponéis del tiempo sin que se os ofrezca la oportunidad de invertirlo con provecho. Sucede pues que el tiempo se os escapa, de igual modo que el agua derramada penetra la tierra y desaparece.

Suponed que os fuera posible colocar en un Banco vuestros ratos de ocio, de la misma manera que suele hacerse con el dinero, y que pudieséis retirarlo por medio de libranzas á medida que lo fueséis necesitando. ¿Comprendéis bien? ¿No sería esto lo que los Americanos del Norte llaman "A big thing," ó "una gran cosa?"

¿Patraña? ¿Bobería? diréis, "es imposible. Si pudiéramos hacer tal cosa depositaríamos en el Banco el tiempo suficiente para regresar á nuestra infancia."

Es muy verdad, así sucedería, pero, como decís, no es posible. Sin embargo, ¿No es cierto que la idea tiene su moral? Examinadla bien. Tan patente está que salta á la vista: "Si no podéis recuperar vuestro tiempo desperdiciado, no le desperdiciéis."

Ahora bien, ¿No está un hombre enfermo desperdiciando su tiempo? "Yá, pero no puede recomendarlo" contestaréis, pero esta es mayor bobería que el "Banco de Tiempo." Sí, puede recomendarlo, nueve veces en las diez.

Ved por ejemplo. Hé aquí un hombre que dice lo siguiente: "Jamás hubo en Inglaterra hombre más fuerte que yo hasta 1884. Soy guarda de coto, y en esa época nos dió mucho que hacer una partida de cazadores furtivos. Me veía obligado á vigilar durante toda la noche, apenas, me acostaba en mi casa y con frecuencia dormía con la ropa húmeda. Por fin cogimos á los cazadores y los mandamos á la cárcel. Poco después de esto caí enfermo. De principio sólo me sentía cansado y triste, tenía mal paladar y cubría mi lengua y mis dientes cierta sustancia viscosa, comía poco ó nada, y lo que comía me causaba mucho dolor. Me sentía como si estuviese atado, mi respiración era difícil y entrecortada, y solía esputar mucha flema. Una terrible tos seca me atormentaba, y me era imposible dormir en la noche oía el reloj dar todas las horas.

"Cuando los malos accesos me sobrevenían, me sentía como si me ahogase y me veía precisado á elevar las almohadas sobre queme apoyaba. Toda la noche la pasaba tosiendo y esputando pús y flema, y finalmente llegó á tanto mi endebles que me era imposible andar, y si me aventuraba á salir á la calle mi respiración era tan fatigosa que me veía obligado á pararme para descansar á los pocos pasos.

"Por supuesto, tuve que abandonar

mis ocupaciones y por espacio de ocho meses no pude efectuar trabajo alguno. El médico me asistía todo este tiempo, y desde principio dijo que mi caso era de mala índole. Poco después dijo á mi mujer: "Su marido está tísico y no mejorará."

"Perdí pues toda esperanza y todo el mundo que me veía me creía perdido. Á esa época lei en un diario de Liverpool acerca de una medicina llamada el Jarabe Curativo de la Madre Seigel y se me ocurrió probarla. Mi hijo vive en Liverpool me compró pues dos botellas, y antes de haber concluido la segunda mi tos había desaparecido, mi respiración se me hizo fácil y podía comer de todo. Poco después volví á mi trabajo y desde entonces he gozado de perfecta salud.

"Cuando empecé á tomar el Jarabe me hallaba tan abatido que no creo hubiese podido resistir mucho más tiempo.

"He pasado toda mi vida en este distrito, y cuarenta años en mi residencia actual.

(Firma) "THOMAS BATEMAN,"
"Marbury Locks,"
"Near Whitechurch, Salop, Inglaterra."

"Marzo 23 de 1891."

¿Qué es lo que debemos aprender de lo ocurrido al Sr. Bateman? Primeramente, que no era la tisis lo que le aquejaba. Su tos, y el esputo de pús eran síntomas de un completo desorden de los órganos digestivos, que le ocasionara el haberse expuesto á las inclemencias del tiempo, juntamente con su falta de descanso, y el quebrantamiento de toda regularidad en sus hábitos diarios. Esto resultó de sus salidas en busca de los cazadores y de su imprudencia en dormir con la ropa húmeda una indigestión y dispepsia aguda fué la consecuencia, acompañada de los padecimientos que tan acertadamente detalla. Pero ¿fué su culpa el haber contraído la enfermedad? No dirémos que lo fuese porque tal vez su ocupación le obligarán á correr tales riesgos, pero contra un caso que se presenta de esta índole hay cien en los cuales es fácil evitar el mal.

Para terminar pues diremos que la prevención es mejor que la cura, pero cuando es la cura lo que se busca, el remedio fidedigno es el Jarabe de la Madre Seigel. El Sr. Bateman dijo esto al Señor Wilkinson, y la relación de este último saldrá impresa muy en breve.

Si el lector se dirige á los Señores A. J. White, Limitado, de 155. Calle de Caspe, Barcelona, tendrán mucho gusto en enviarle gratuitamente un folleto ilustrado que explique las propiedades de este remedio.

El Jarabe Curativo de la Madre Seigel está de venta en todas las Farmacias. Precio 14 Reales; Frasco, 8 Reales.

Uit de hand te koop:

Het aan de Overzijde dezer haven gunstig gelegen Erf onder N°. 71 (vroeger het eigendom van wijlen den Heer Doctor TH. DE VEER) met daaropstaande heerenhuizen, regenbakken, koetshuis, paardenstallen, pakhuizen, loods en verdere bijgebouwen.

Van den 1sten November a. s. af zijn de woonhuizen en verdere gebouwen van 11 uur des voormiddags tot 1 uur des namiddags, behalve op Zondagen, te bezichtigen.

Voor nadere informatiën vervoeg men zich tot den ondergeteekende.

J. B. VAN DER LINDE SCHOTBORGH
Curaçao 29 October 1891.

TE KOOP

BY

RENÉ HELLMUND

MET DELAATSTE BOOTEN ONTVANGEN

Roo de en witte Portwijn, roode tafelwijn, Madera, Cherry, Likeuren, Sardijnen, Pruimen, etc., etc.

Curaçao, den 12 Nov. 1891.

ACEITE de HOGG

HIGADO FRESCO, BACALAO, NATURAL, MEDICINAL

El mejor que existe puesto que ha obtenido la mas alta recompensa en la

EXPOSICION UNIVERSAL DE PARIS DE 1889

Recetado desde 40 AÑOS en Francia, en Inglaterra, en España, en Portugal, en el Brazil y en todas las Repúblicas Hispano-Americanas, por los primeros médicos del mundo entero, contra las Enfermedades del Pecho, Tosa, Personas débiles, Niños raquíticos, Músculos, Erupciones del cutis, etc.

Es mucho mas activo que las Emulsiones que contienen mitad de agua, y que los aceites blancos de Noruega, cuya escureción les hace perder una gran parte de sus propiedades curativas.

Se vende solamente en frascos TRIANGULARES. — Léase sobre la etiqueta el SELLO AZUL del Estado Francés.

SOLO PROPIETARIO: HOGG, 2, rue Castiglione, PARIS, Y EN TODAS LAS FARMACIAS.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK.

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1892.	Caracas.	Venezuela.	Valencia.	Caracas.	Venezuela.	Philadelphia
Vertrekt van NEW YORK	Jan. 30	Feb. 10	Feb. 20	Maart. 2	Maart. 12	Maart. 23
Komt aan te CURAÇAO	Feb. 6	" 17	" 27	" 8	" 18	" 29
Vertrekt van	" 13	" 24	" 3	" 15	" 25	" 4
Komt aan te PTO. CABELLO	" 19	" 30	" 10	" 21	" 31	" 11
Vertrekt van	" 26	" 7	" 17	" 28	" 8	" 18
Komt aan te LA GUAYRA	" 3	" 14	" 24	" 5	" 15	" 25
Vertrekt van	" 10	" 21	" 31	" 12	" 22	" 3
Komt aan te PTO. CABELLO	" 17	" 28	" 7	" 19	" 29	" 10
Vertrekt van	" 24	" 5	" 15	" 26	" 6	" 16
Komt aan te CURAÇAO	" 31	" 11	" 21	" 3	" 13	" 23
Vertrekt van	" 7	" 18	" 28	" 10	" 20	" 30
doet LA GUAYRA aan	" 14	" 25	" 5	" 17	" 27	" 7
om passagiers en Mails aan	" 21	" 3	" 13	" 24	" 4	" 14
wal te zetten in te nemen.	" 28	" 10	" 20	" 31	" 11	" 21
Komt aan te NEW-YORK	" 5	" 16	" 26	" 7	" 17	" 27
	24 Maart.	6	17	25 April	5	14

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO	Feb. 18	Feb. 29	Maart 10	Maart 20	Maart 30
Komt aan te MARACAIBO	Feb. 25	Maart 6	16	26	April 5
Vertrekt van	26	7	17	27	
Komt aan te CURAÇAO					

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO	Feb. 17	Feb. 28	Maart 9	Maart 19	Maart 29
Komt aan te CORO	Feb. 24	Maart 5	15	25	April 4
Vertrekt van	25	6	16	26	
Komt aan te CURAÇAO	26	7	17	27	

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,

Agenten.

PEPSINA DE HOGG

RECETADA POR EL CUERPO MEDICO DESDE 1854

La PEPSINA titulada de HOGG, es cinco veces mas activa que la Pepsina "milica".

1. PILDORAS DE PEPSINA PURA ACIDIFICADA. Males de estómago, digestiones difíciles, gastralgia, etc.
2. PILDORAS DE PEPSINA con HIERRO reducida por el HIDROGENO. Males digestivos de personas débiles y anémicas.
3. PILDORAS DE PEPSINA con YODURO DE POTASIO. Dispepsia complicada de linfatismo, de raquitismo, etc.

Estas píldoras son muy solubles en el estómago.

HOGG, 2, RUE CASTIGLIONE, PARIS y FARMACIAS.

LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ, NEW YORK.

Libro de Explotación, Humo y Mal Olor.

— De Venta Por —

Las Ferreterías y Almacenes de Viveros.

TE KOOP.

Een goed onderhouden LIJKWAGEN behoorende aan de Begrafenis-societeit "Willebrordus".

Voor informatiën vervoeg men zich bij den Heer Douvert B. Senior of bi d en ondergeteekende.

C. T. CORSICA.

Curaçao 10 Februari 1892.

ASMA TUBOS - LEVASSEUR

NEURALGIES

La FLEUR D'OR
PARIS, 9, Rue de la Paix, 9, PARIS
Polvos de otros especial
PREPARADO AL BISUITO
Por CHES FAY, Perfumista